

ger, som jeg her har opstillet i mine Ændringsforslag, ikke gaa videre end til det, som efter min Opfattelse bør kræves af en forsigtig Sparekassebestyrelse, og forsaavidt kan jeg godt erkjende, at de i det Vesentlige bør finde Anvendelse paa enhver Sparekasse. Men naar jeg ikke har fundet Opfordring til at foreslaa dem gjorte ubetinget anvendelige paa enhver Sparekasse, er min Betragtning ganske simpelt den, at naar en Sparekassebestyrelse ønsker at disponere paa en efter min Formening mindre syldestgjørende, mindre forsigtig Maade over Sparekassens Midler, maa dette staa dem frit for, naar den selv bærer Følgerne deraf. Naar der altsaa tilveiebringes en saa vidtgaaende Sikkerhed som mulig for, at indtrædende Tab vil blive dækkede uden at falde Sparerne til Byrde, kan jeg for mit Bedkommende ikke ønske at indskrænke Sparekassebestyrelsens Frihed i saa Henseende. Men naar Forholdet er det, at man maa sige, at saasnart der indtræder Tab, maa det falde paa Sparerne, tror jeg, der er Opfordring til at kræve en vis Forsigtighed fra Sparekassebestyrelsens Side, og ikke at give dem fuld Frihed, og saaledes vil Forholdet være, naar der ikke er enten personlige Garantier for Dækning af eventuelle Tab eller en Reservefond af et saadant Omfang, at Labet efter al Sandsynlighed vilde kunne dækkes derved. Naar den ærede Ordfører mente, at de Betingelser, jeg i saa Henseende havde stillet, vare saa svage, saa lidt vidtgaaende, at de ingen faktisk Betydning vilde faae, da tror jeg, at den ærede Ordfører har overset det, som er Hovedpunktet i Forslaget. Han nævnte kun de 5,000 Kr. som Garantikapital, men vel at mærke, det er den Garantikapital, som en Sparekasse efter min Formening bør have for at begynde sin Virksomhed. Men ved Ændringsforslaget bestemmes det endvidere, at der altid skal være en Garantikapital tilstede paa mindst 10 pSt. af de indskudte Sparekassemidler; det bliver forsaavidt Hovedbestemmelsen, og dette tror jeg ogsaa er tilstrækkelig betryggende. Det, der altsaa der skal være Hovedsagen, og det, som det er mig særlig om at gjøre, er at tilstykke samlige Sparekasser til at tilveiebringe paa en eller anden Maade, under en eller anden Form en Garantikapital, det være sig ved tegnede Garantiummer eller ved en opsparet Reservefond af et saadant Omfang, at der derved ydes Garanti mod indtrædende Tab. Jeg tror, at, naar man iøvrigt vedtager de Bestemmelser, der nu ere foreslaaede, om Kontrol, vil en saadan Garantikapital af 10 pSt. ordentligvis være tilstrækkelig. Den ærede Ordfører mente, at den alternativt stillede Fordring, en Ræds af 10 personlige Garantier, var temmelig lidet sigende, da der ikke blev stillet særlige Betingelser med Hensyn til deres Bederhæftighed. Jeg tror ikke, at man ret vel vil kunne stille saadanne særlige Betingelser uden at udsætte sig for

en Omgaen af Lovens Bestemmelser. Jeg tror ikke, at det er muligt i Loven at give betryggende Bestemmelser i saa Henseende. Men jeg er rigtignok ogsaa gaaet ud fra den Forudsætning, at dette Forhold med personlige Garantier i Neglen kun vil finde Sted ved Sparekasser af mere lokal Betydning, hvor de Paagjældende, som benytte dem, ogsaa kjende de Mænds Soliditet og Bederhæftighed, som paatage sig at være Garanter for disse Sparekasser, og vel vilde vælge sig for at faae med en Sparekasse at gjøre, hvor man ikke har anden Sikkerhed end 10 Garantier, om hvilke man ved, at deres Garanti Intet har at betyde. Iøvrigt haaber jeg, at det vil erkjendes, at, dersom de Betingelser, der ere stillede, ikke ere fuldt syldestgjørende og ikke ere vidtgaaende nok, er det netop foranlediget ved en Bestræbelse for ikke at være for streng ligeoverfor Sparekasserne og en Bestræbelse for at imødekomme de Ansøkelser, som have været stærkt repræsenterede i Udvalget og sikkert ogsaa ere det her i Thinget. Selve de Dispositioner, som herefter vilde være de Sparekasser tilladte, som ikke faae fuld Dispositionsfrihed, ere af en saa omfattende Natur, at der faktisk gives dem al ønskelig Frihed, og det er, som jeg før udtalte i det Vesentlige Dispositioner af den Natur, som man ordentligvis maa ønske, at Sparekasserne overhovedet skulle indskrænke sig til. Dersom disse Bestemmelser skulde have været anvendte paa alle Sparekasser, havde jeg muligvis paa et eller andet Punkt ændret noget af det her Foreslaaede; men da der kun er Tale om at gjøre dem anvendelige paa visse Sparekasser, som jeg haaber skulle blive et Mindretal af samlige Sparekasser, endogaa et forvindende Mindretal, har jeg troet at kunne blive staaende ved de her foreslaaede Bestemmelser. Det vil ses, at der herefter tillades Udlaan i faste Eiendomme, Udlaan mod Selvsikringskaution, Udlaan mod haandsaet Pant samt desuden Anbringelse af Midlerne i Effekter. Det er vistnok de Hoveddispositioner, som overhovedet træffes og bør træffes af en Sparekassebestyrelse, og de hyderligere Begrænsninger, der ere tilspjode, gaa kun ud paa at give Sikkerhed, saavidt Sligt er muligt, for, at selv disse Dispositioner træffes paa en for Sparerne betryggende Maade. Jeg gjør mig selvsølgelig ingen Illusioner med Hensyn til den Skjæbne, dette Forslag kan vente her i Thinget. Er det ikke lykkedes mig i selve Udvalget at opnaa nogen Afslutning til det, forventer jeg ikke, at det skal kunne vinde Flertal her i Thinget; men jeg har desuagtet anset det for rigtig at fremsætte dette Forslag til denne Behandling her i Salen, fordi jeg for mit Bedkommende ikke kan erkjende, at der er gjort Allt, hvad der fra Lovgivningens Side kan gøres for Sparerne, ved Bedtægelsen af Flertallets Indstilling, og jeg for mit personlige Bedkommende ønsker ikke at give det Udsende af, at jeg har kunnet staa mig fuldstændig til-